

Pacific Herold.

Vol. 23

Tacoma og Parlland, Wash., 119 So. 14 St. 3. October, 1913.

No. 40

Daaben.

(Fortsettes.)

Hvad Daaben virker.
Daaben virker Gjensædelse, Fortsladelse af alle Snyder, Liv og Saligbed.

Augsb. Konf. Art. 9: „Om Daaben letter de, at den er nødvendig til Saligbed og at gennem Daaben tilbodes Guds Raade, at Vorn skal døbes forat de ved Daaben skal overgives til Gud og af ham tages til Raade. De fordommer Gjendøberne, som forlader Barnedøben, og vantaar, at Vorn blive halige uden Daab.“

Luthers store Skrif.: „Hør det andet, etterdi vi nu vide, hvad Daaben er, og hvad men om den skal mene, man nu også lære lærlæser og herretid den er indsliflet, det er, hvad den gører, giver og udretter. Dette kan man heller ikke fåtte behre, end af de ovennævnte Kristi Ord nemlig: 'Hos, som tror og bliver døbt, skal blive halig.' Derfor skal du fåtte het paa det allersædligste, høaledes, at dette er Daabens Kraft. Uerning, Rente, Krugt og Viemed, at den gør halig. Thi man dører ingen, forat han skal blive en Rente, men, som Guden inde, forst han skal blive halig. Men at blive halig det ved man vel intet andet er, end at blive forløst fra Synd, Død og Døvel, komme i Kristi Hjælp og evig leve med ham.“ Hvad er Daabens Vraa og Rente?

At den virker og udretter i os Syndernes Fortsladelse, frier os fra Døben og Djævelen og giver alle dem det enige Liv, som Tru dette Guds Ord og Fortsladelse. John 3.

Stenford, Stundig Fortl. Art. 2, 31: „Derfor er der stor Fortsladel mellem de døbte og de udøbte Mennesker. Et særst. Paulus's Være Vol. 3, 27. „Alle de, som er døbte, har fått sig Kristus heoledes i Sandbed et gjensædte, har de nu fri Vilje, det er, de er, som Kristus fjer (Job. 8, 26) ingen frigjorte.“ hvorfor de ikke alene harer Ordet men ogsaa, omend i stor Størrelighed, giver det fri Vilje og annullerer det.“

Daaben er Gjensædelsens Middel. Overalt i Guds Ord fremstilles Daab-

ben ikke blot som en formeligt Handling eller som en blot og bar ydre Opfagelse i den udtørtes halige Kirke, ikke helst som en nogen Velhændelseshandling. Men Skriften fremstiller den som et Raademiddel, der giver, tilhører og besegler Guds uhydige Raade. Vores Skriften og du vil finde hvilken stor betydning den tillægger Daaben, hvor meget Daaben virker og udretter.

Ap. 8. 2. 28. Men Peter sagde til dem: Omvender eder, og enhver af eder lade sig døbe i Jesu Kristi Navn til Sondernes Fortsladelse, og I skal få den Helligands Gave! Daaben virker Sondernes Fortsladelse og giver den Helligaand.

Ap. 8. 22, 16 „Og mi, hvad bier du øster? Staa op og lad dig døbe og afværte for dine Synder, og værlig Herrens Navn.“ Daaben afværter Synderne Vol. 3, 3: „Og van kom i hele Egnen omkring Jordan og predikede Omvendelsen Daab til Syndernes Fortsladelse.“ Johannes predikede Omvendelsens Daab til Syndernes Fortsladelse og den Helligaand sigter videre: „Som Ifrevet er i Profeten Isaias's talers Bog, der siger: Det er hans Rigt, som træber i Ørkenen; Bereder Herrens Rei, gører hans Stier lige!“ Hvor Daab skal op holdes, og hvori Værg og Hvi skal formoddes, og det fragede skal blive lige, og de ujaerne Væk skulle blive jævne, og alt Skad skal se Guds Frelse. Derfor sagde han til Folket, som gik ud for at døbes af ham: „I Døgleminger! Hvo vilde eder at få fra den tilkommende Grevde? Barer døbten Omvendelsens vordige Krugter. Det ser vi jo, at Guds Ord vider om Johannes's Daab, at den var et middel i Guds Raad til at berede Herrens Rei, at gøre Hjertene modtagelige for Jesu Kristus, Verdens Kræfter. „Varet derfor Omvendelsens vordige Krugter. Altuaa man de ved Daaben mere blivne omvendte, gjensædte. Ef. 5, 26: „Forst han funde hellig den, idet han renhede den ved Sandbedet i Ordet. Det vider den Helligaand, at Kristus elsfede Menigheden og bengav sig selv for den.“ Hvorfor? Jo, „forst han funde hellig den“, men med hollæst Middel,

vilde han hellige Menigheden?“ Svar, „idet han renhede den“ hvormed renhede han den? „Med Sandbedet i Ordet.“ „Sandbedet i Ordet,“ den hellige Daab, er det Middel hvormed en arm Sander giores delagtig i Kristi Fortjeneste. Sanden bliver renset ved Jesu Blod.

I næst Fortsladelse med Vol. 3, 3 har Vol. 7, 30: „Men Karisæerne og de Lærlædige forsøgte Guds Raad angaaende dem selv og blev ifte døbte af ham.“ 29. Vers: „Og alt Folket, som hørte ham, og Tolderne gav Gud et og blev døbte med Johannes's Daab.“ 30.: „Men Karisæerne og de Lærlædige forsøgte Guds Raad angaaende dem selv og blev ikke døbte af ham.“

Her ses jo tydelig, at Johannes Daab hørte med til Guds Raad til Saligbed. Karisæerne og de Lærlædige forsøgte dette Raad og berørte, han gik de øjaa glem af Saligbeden.

Gaf. 3, 23, 27: „I er alle Guds Døren ved Troen på Kristus Jesu. Thi i har mange, som er høble til Kristus, har ifart eder Kristus.“ Bed Daaben hører num Kristus Kristi Blod, hans Rettsværtetheds Skjortel dæller over, ihjul Sanderne, han Sanderne harer ren, helig, uden Plej eller Kysse eller noget deslige. Hvor berlig fremstilles ikke her Daabens Værfning.

Dit. 3, 4-7: „Men da Guds, vor Frelsers Modstandhed og Hærighed til Kjærestene anbefaleedes, har hon ikke for de Kjærestighedsjerns-gres Skjort, vi hørde gjort, men ejer sin Værmehertighed frestet os ved Gjensædelsens Værd og Formodelsen ved den Helligaand, hvilken han har rigelig udsett over os ved Jesu Kristus, vor Frelsers, forst vi, retsrediggjorte ved hans Raade, hvilke efter Sandbet vorde Krugter til det enige Ein.“ 1 Petr. 3, 21: „Guds Modstandede Daaben, vi frellet os, hvilken ikke er Kjærlig fra Skjortets Hæreshed, men en god Samvittigheds Vægt med Gud ved Jesu Kristi Optandelse.“

I Nos. Dage blev fun "Eagle frelste, nemlig alle, som var i Jesu. Alle, som forsøgte det og blev udensfor omkom. Nu siger den Helligaand ved Peter, at Daaben nu

freder os" ligjom Jesu var det Middel i Guds Raad til at frelse Særlige, høaledes har bar indsliflet Daaben til Frelse. „Vi Den er en god Samvittigheds Vægt med Gud.“ Daaben virker Saligbed. Her siger Paulus også, hvad Daaben egentlig er: „Den er en god Samvittigheds Vægt med Gud.“

Gud hører, at hon vil tilgåe eder alle ejers Sander etc.

Gud hører, at han vil tilgåe den døbte alle Kristi Fortjenester. Af Raade, for Kristi Skjort, giv hon dette.

Bar Daaben derimod en Gjerning, ligjom Paulus Gjerninger, han vil gøre mere, da måtte vi udbrøde: Hørledes fan Værd ubretto fan Større Ring?

Men hør Kristus i vendeligt Kjærlighedsmed tankeleds og Døb har fastholdt Kjærestene Sondernes Fortsladelse, Raade, Saligbed. Han er im Daaben, Guds Raad i hvilken og med hvilken han røffer og giver os din Raade og Saligbeds Skjort og Kjærlig os en god Samvittighed.

John 3, 5: „Sandelig lærbelig siger jeg dig: Udenat nog en døver i øjet af Værd og Raad, han han ikke komme ind i Guds Rig. Hvad der er joet al Kjærlig er vred, og hvad der er fælt af Kjærlig er Ram.“ Det siger ja Jesu selv til Nicodemus, at hvis han skal blive halig, man han lade sig døbe. Jesu vilde ham over Told hen til Johannes's Daab, til Karisæerne og de Lærlædige forsøgte denne Daab, vilde ikke anbefale den, som Guds Raad til Saligbed.

Nicodemus var en af Karisæerne, en Overste blandt Jøderne, han var ganske vilt en af dem han hidtil havde ionagtet Sandbeden som Gjensædelsens Middel. Raat han Misser siger, at han maa lade jaan, da nærligere han ikke Johannes's Daab et Ord; men Jesu siger: „Sandelig lærbelig siger jeg dig: Ja end af nogen bliver joet af Sand og Raad han han ikke komme ind i Guds Rig.“ Du man blive døbt.

Og dette Skjort er fra ældste Tid af blevet forsøgt om Daaben: „Det er ikke en eneste Krugter i hele Oldtiden i nogen Tid, som ikke forsøgt dette Skjort om Daaben.“

Hood Menning vilde der være i at Jesus siger, født af Vand, hvis det ikke er Vandbabet i Ordet, som menes. Da vilde det jo være ligesaa vanskeligt at forklare, hvorledes nogen kan fødes af Vand, som hvorledes nogen kan fødes af Ved.

En af Englands store Teologer (Pusen) siger, at den kristne Kirke i 1500 Aar har forklaret dette Sted om Daaben, og at der ikke kan nævnes en eneste En, som har forklaret eller ansørt dette Sted anderledes end som indbefattende i sig Daaben. Ja, de gamle betragtede dette Sted endog som en Nøgle til Fortraaelse af alle de øvrige Skrifsteder, som handler om Daaben.

Cyprian siger endog: „Saa ofte Vand omtales alone i Skriften, saa ofte prises og forberliges Daaben.“

Bla et Ords naturlige ligeferne Betydning skal man ikke gaa bort uden trængende Rødvendighed. Og nogen saadan trængende Rødvendighed har det endnu ikke lyftedes nogen at påvisse i dette Tilsælde.

Endog Pelagius forstod Stedet om Daaben, og Augustin menet, at havde det ikke været for dette Sted vilde Pelagianere have erklæret, at Værn ikke skulle døbes. Men af dette Sted fremgaar det, at alle deraf også Værn skal døbes.

Martius 16. 16: „Saa som tror og bliver døbt, skal blive salig; men, saa som ikke tror, skal blive fordomt.“

En Frugt af Daaben er Saligheden, ser vi her. Men ingen bliver salig uden Syndernes Fortadelse. Mt. 28. 19. Her sigeres jo, at den Dobte troede i Samfund med den treenige Gud. Daaben er det Middel, der indforliver os i Gud.

O, Daabens Virkning er stor. Det er som Landstod synger:

„Ja, om du skal Guds Rige se,
Da maa vaary du fødes;
Af Vand og Land saa maa det ske,
Den gamle Adam dødes.“

Du ved ei, hvordan det går til,
Men det ster, hvor Gud han vil,
Og Landens Bei, du ei forstaar
I Ven den gaar,
Og ved Guds Ord sin Agt den naar.“

Der blæser Wind, dens Sus og Vens
Du merke kon og høre,
Men hænder ei dens Tilholds Hus,
I hvorhen den vil føre:
„Saa er det med den Sjæl, som sit
Beg Landens Idræt anden Skif;
Du bliver my, og merker gramt
At vist og sandt
Et Landens Lys i dig oprundt.“

En gammel Mand, der i sit Liv

havde erfaret megen Lovs og fortalte dette i et Selskab, blev spurgt om, hvilken der var den lykkeligste Dag i hans Liv. „Alene den,” svarede han, „som ogsaa var den lykkeligste for Eder, nemlig min Daabsdag.“

„Se her,“ siger Walther, „hvilket et stort Gode, der bliver tilbuddt overrakt og tilsguet over den, som bliver døbt i den treenige Guds Navn! Synderne bliver bort da astoet, hans Sjæl bliver renset, han blev iført Kristus som et Klæde, han blev gjenfødt til Guds Raades Værn, han blev optagen i Raadens og Salighedens Rige og alle Himmelens Porte blev aabnet ham og alt dette ikke paa den Betingelse, at han havde været from og gjort gode Gjerninger, men alene for Kristi Skold, ikke af nogen Fortjeneste, som Mennesket maatte have men af pur og ren Raade og Varmhertighed.“

Vad mig saa sjie til et Ord af Luther: Luther spurgte engang sin Hustru, om hun ogsaa troede, at hun var hellig? Hun forundrede sig og sagde: „Hvorledes kan jeg være hellig, jeg er dog en stor Synderinde.“ Dervaa sagde Luther: „Se her den pavelige Bederstæggelighed, hvorledes den saaer Hjerterne, saaledes, at de ei kunne se mere end alone den udvortes personlige Trombed og Salighed, som et Menneske gjør sig selv.“ Og han vendte sig til hende og sagde: „Tro du, at du er døbt og en Kristen, saa maa du ogsaa tro, at du er hellig. Thi den hellige Daab har en jaadou Kraft, at den forandrer Syndere, ikke saaledes, som om de ikke mere varer tilstede efter føles, men saa, at de ikke fordommes. Daabens Virkning, Kraft og Magt er saa stor, at den bortager alle Ansægtelser.“

„Den som er født kun en Gang, maa da tvende Gange. Men den, som er født tvende Gange, vil kun dø en Gang.“

„Daaben,“ siger Augustin, „er Den til Himmelens og de helliges første Indgang til Guds Samfund.“

Den som opskrives i Ministeriel Pogen, indskrives ogsaa i Livsens Bog. Dersom nu nogen fordommes, kan man ei egentlig sige om ham, at han ikke har opnaret Saligheden, men at han igjen har tabt den og at hans Navn, der allerede stod i Livsens Bog, igjen er udstrøget. For en døbt Kristen gjelder, det ikke at vinde det evige Liv, men et af tvende — enten at beholde det, eller at tabe det.

Skriftens Udsagn om Daabens Virkning er da i en Smid dette: At den gjenføder, John 3. 5., frejer, Tit. 3. 5; 1 Petr. 3. 21., renser fra Synden Acta 22. 16, Efes. 5. 25; forlader Synden, Acta 2. 38; kommer i Samfund med den treenige Gud, Mt. 28. 19; blive indforlivet i Kristus og delagtig i hans Død, Rom. 6. 3 fsl.; blive et Lem paa hans aandelige Legeme, Kor. 12. 13; iført Kristus som et Klæde, han blev gjenfødt til Guds Raades Værn, han blev optagen i Raadens og Salighedens Rige og alle Himmelens Porte blev aabnet ham og alt dette ikke paa den Betingelse, at han havde været from og gjort gode Gjerninger, men alene for Kristi Skold, ikke af nogen Fortjeneste, som Mennesket maatte have men af pur og ren Raade og Varmhertighed.“

Ustandhed herlige Virksninger.
(c r Prof. Petersens Barnedaaben, Side 46.)

Gottf. følger.

California for lang Tid — lenge før der var en luthersk Prest paa Stejten. De kom over Eddet til California, men bosatte de sig der? Nei de drog nordover, hvor de naturlige Hjørpesildler, Klimat og Land er hvad de højt liser.“ At mange Nordmænd visite, at der var et Sted paa Verdenskaret som kaldtes Californiaen visles der ikke paa, men at der var mange som kom over Eddet af norske Farmer det er mere tvilsomt. Norske Presten Kvistendahl kom til San Francisco i Aaret 1870 og det er ikke trovligt, at der var mange norske Farmer paa Vestkysten før den Tid, de fleste Nordmænd i California den Tid var Sjøfolk og som enten sluttet Søfarten og bosatte sig i Byen eller holdt paa at gaa til Sjøs. Nogle saa var her ogsaa som kom her over Eddet og de var Guldgraver for det meste, ikke Farmer. I sydtaarene og otttaarene begyndte vel de norske Farmer eat flytte til Vestkysten, men mest i nittiaarene og sidenefter.

Det er ikke hensigten med dette Stykke at advertere California, men hvad skal vi tro om Hr. Nedals lyse Villeder og Bestrievelse af Washington og Oregon? Kunne man ikke fristes til at tro der var en „az to grind somewhere?“ Eller skalde vi tænke, at det er økte Patriotisme som driver ham til at advare sine Landsmænd imod at bosette sig som Farmer i California? Var ikke lange for at bosette eder i California, mine ærede Landsmænd; thi her er godt Vand at saa, ligeaavel som i Oregon og Washington og koloniser dem om de er Kirkefolk, thi uden det er det vanskeligt at ha en egen Prest og Kirke, og til at dette kan blive gjort behovs det gode Mænd til Ledere eller Føregangsmænd og hvem er vel bedre skiftet til det end en Del af vores Prester, som reiser fra den ene Ende af Staten til den anden og som iagttager Forholdene både i kirkelig og anden Henseende. Hr. A:s Admonition mod Presternes Deltagelse i Koloniseringssarbeide påstraves ikke, der er ikke stor Fare for at de skal der hærsken den lutherske Kirke eller sine Landsmænd med det.

Erbudsgift

Mathias Olsen.

Walnut Creek, Cal., Sept. 22.

Gutter, som ikke vilde have Bank.

Deg som ejerne fortæller Dere mit, Gutter, at min Moder var en Enke og en meget bestemt og indenrig godfrugtig Hjem. Raat han sagde noget, han mente han det, det var sikkert; men han var him, han ville som han fandt være. Saa var det en Gang om Høsten — jeg var vel jo en jomfru klar gammel den Gang, at jeg varude paa Gaarden og arbejdede med at fan hørt en stor Tannmerstol. Deg havde Vor min, som da var tolv Aar gammel, om at hjælpe mig; men han blev stående i god Ha og bare lo af mig, modens jeg stredede næsten Manden ud af Hallen over mig. Saa blev jeg tilfældigt fint, til sat i en Paaf og gav høre Vor en god Ensing. Men det var en Gang, som Mor aldrig lærte. — Det ene Barn fuldte ikke Lov at høste det andet — det vilde hun føle gæste. Da kom herte Sæltakelen, som han ud af Huset, gav Broder det, han fulde høste, og sat ham i en Kart til at hjælpe mig med at bringe Stollen død, den fulde være, og saa sagde han til mig:

"Nu, Sonnen min, nu skal du have Bank, fordi du bankede din Bror."

Deg hørde ikke fæset Bank non lang Tid og havde højndt at føle mig som en Maad. Skar jeg fuldte høste, han havde jeg begyndt at gøre mig lidt behagelig for Pigerne nu og da, og noget hvidt, dumagtigt Stof havde begyndt at gro paa Rabben og Kinderne, saa jeg havde ret ophundrende Forhændlinger om at fåa Hjem om ikke han lærte. Lin gen var, jeg var blevet lidt for stor og trængte til at farnødes en Summe. Bank vilde jeg ikke tage imod — det var umuligt. Deg havde overtrædt en af Mors Regler, det var sandt, men Vor havde da egentret mig stegt. Det er sandt, hørde jeg bare gæret hen til Døren og høstet til Mor, som havde valt hinnet Tingene i Orden og saaet Vor til at gjøre, hørde jeg vilde. Men stedet herfor havde jeg taget Loven i min egen Hånd og gjort det, som jeg vidste, at Mor ikke gav mig lov til at gjøre. Saa sagde jeg:

"Du skal ikke høste mig, Mor."

"Ja, men jeg vil høste din, min Son," sagde han og kom imod mig paa en Maade, som jeg meget godt forestod Meningen af. Deg havde mig undsat, steg Gut som jeg var, vendte mit Hjem og min Moder Magen og gif høst en fire Mil og hørde mig bort til en Hink, forståndig og vel staarde former set som Dollas om

Møneden. Deg fortalte han, hvad der havde gøet for sig, og hvortedos jeg var bliven mishandlet hjemme og det af min egen Moder. Han sagde, at jeg havde gjort godt, og at jeg fulde gav hjem igjen. Men jeg havde før meget af min Moders Stof i mig, til at jeg fulde givne efter nogen den Gang. Deg begyndte at arbejde; men jeg var ikke i godt Hjemme. Den høste ikke gav Appetit, og jeg var ikke godt. Det blev værre og værre, men jeg havde hele Tiden, at Moder ville sende Bud efter mig og gøre Hudsindning og tage mig tilbage fri og fravært; men jeg hørte Angenting fra hende. Deg begyndte at fan en Høstel af, at jeg fanste trængte til min Moder og mit Hjem mere, end min Moder og mit Hjem trængte til mig — en Vege, som de helle Gutter ikke lære, først det er for sent. Ved Enden af Ugen, ved dag Morgen, sagde jeg til min Husbond, at jeg fulde have Lust til at hjem. Han var vel fornæret med det og tilbød mig i sin Venlighed at være med mig; men jeg vilde heller gå alene. Han betalte mig for mit Arbejde; men jeg var ikke glad i Ven genen. De låg ligefrem Bla i Kam men, og de høste trængte og trængere, ja henges jeg som hjemmest. Til sidst sagde jeg også kastede dem ind i Stoen so langt, som jeg fandt. Det gift ikke fast at høste hjem. Det var fire Mil, og jeg var fire Timer paa vejen, og det var fire lange Timer.

De, som aldrig harer været i den "Jordene Sons" Støder, forestaaer ikke, hvad den Tur hjemmest ledte man en Hafflard Blot, og heller ikke, hvor lang Tid det tog ham, først han kom frem. Til sidst hørtes jeg, at jeg ikke fandt somme længer; da faldt jeg paa stue og ved. Det hjalp noget. De høste hundrede Tard mere lange han en heel Mill. Hørde det enda været Alten og ingen Værdi, han at Mor ikke havde hømet se mig, da fulde jeg have været glad; men det var en valser. Jolbæst, Hille Dag i den fjælle Kæmper. Ol hørte det fiare Lov ledet et Huldbetjentet Hjerte si joet ud! Den sidste Time var Dogtan, sagde man, fulle varer den mørkeste. Da jeg kom nær hen til Huset, hørte jeg Moder sang:

Den Vor er huer, træng den Sti.
Som til Guds Rige hør.
Dag er der endnu Rum for dig,
Hør dig, ihwo du er!..

O, den Sang! Mit Hjerte blev

endnu mere fuldt af modstridende Følelser. Hvor den Sang passede for mig! Høab og Stem stred mod hinanden, men Hjertet fuld. Gud Isc Krist, Overhoved, netop som jeg kom til Døren af Hjælpenet, hvor Moder holdt paa at dække Vorset til Middags.

"God Morgen, min Son," sagde han, og det var godt, som jeg nogen stede havde hørt hende sige det i alle mine Vendedage; "Kom ind," sagde han, "det var fuld aat sidde ned," sagde han og satte en Stol hen til mig. "Det har vel godt til med dig, min Son?" Det Ord, "Son," det brændte mig; jeg var ikke værdig til den Titel.

"Tol, jeg er frist," jeg truede ikke sige: "Moder," "Saaat det godt til med Dere Allehjemmen?" spurgte jeg.

"Ja tol, nothaa godt." Og han begyndte ham at prøve han vent og frægelt, som om det varer været En af Rabberne, som var somset og havde gjort hende et Besæg. Zoo vilde høfende for hende min Synd og Stem; men jeg vidste ikke, hvor jeg fulde begynde, eller hvor jeg fulde ende. Middagsmaden var juart færdig, og Moder bad mig være fan fuld at spise til Middags med hende med al den Høflighed og Høremmehed, som hun viste at vise imod en Fremmed.

Ta vi høde os til tilbord, sagde Moder: "Du vil vel ikke være fan fuld at høste tilbord for os?" Dette var stræffeligt. Ordene had fuld i Hallen paa mig. Hvor jeg var godt nok vist til at høste tilbord. Zoo fandt ikke spise; jeg var allerede forfæst. Moder hørbede, at jeg var frist. Ja da, jeg var frist.

Da Middagen var forbi, sagde jeg: "Hvad vil du, at jeg skal bestille mi, Mor?" "Angenting, min Son; jeg venter ikke, at Nott, som komme paa Vojsk, skulle arbejde for mig," sagde han.

"Ja men, Mor, jeg er kommet hjem, og jeg vil arbejde, og jeg vil slutte med dette Tulleri," sagde jeg.

"Vel, min Son," sagde han meget bestemt. Kom til høste mig om, at Tolen ikke er Van, eller Regnblæser ingen Farer har, vilde jeg dog tro, hvad jeg har sit med dine Dine. De har ikke set dem. Jeg kan ikke høste min Værdi med Hænderne i orden med Hænderne i orden. De vilde ikke, nei, de funde ikke tølle et eneste Minnit, hvis de ikke var blinde. Det samme er tilfældet med dem. Som er undervist af Herren, som har magt, at Herren er god, som ved Erfaring har haft et aabent Øje for Sandbæn, hvilken besvært dem med alt Fæltenes spildslindige Blæver.

mig og begyndte at bede. Ja den Van, den flamp i mine ører som Blæsden af en gammel Sang, ja kom om den kom fra Himmelten. Nu hørde jeg en Moder syge og et Hjem, og jeg var outrent fan luffelig, som Gutter kunne være i dette Van. Nu, Gutter! Deg skummer mig over min Synd den Dag ihag; men jeg er godt af Vor, og derfor trætte jeg, at jeg skal fortælle denne Stub.

Saa ikke farrig.

Det fortælltes om Indianerne, at naar de planter sin Mais, lagter de inti Morn i jomme Hul. Hvorfor? Et stort planter jeg for Indianerne," siger Indianeren, "et for Omme, et for Moppen, og de særlige vester jeg skal bære Hengt." Indianeren giver os her en høn præstif Hunderskrift. Den samme, som Frederiksen gav i Skævenen om de fire Slags Gædejord. Vi skal ikke høre vaa god Sed, vi skal bruge Vener og Gændelse i rigt Maal til de Friesen. Som vi træ til gaae os og Medmennesker; men vi skal ikke blive fulde og modløse, fordi om ikke al Ubbed bører forsonet Hengt. Som gode Indianer skal vi ikke labe Skæderne til at indstille os til at indstille al Ubbed, men heller opmuntres til at lave det rigeligt. Saa vi i Overlod, kan vi trogt vente at den gode Sed — vore Vener, vort Arbejde, vore Vengebidrog og lignende — vil hæve sin Hengt i sin Tid. Kæll og ferrest vil vi selv hæve Kædel deraf i amdelig Værlægelse, og dernæst infold nogle af de mange, som fulde syde godt af vor Sed. Guds Ord siger: "Gvo farrigens hær, skal farrigens hæste, og hvo som fører i Vælgneise, skal og hæste i Vælgneise." 2 Kor. 9, 6.

Vælgneise Wished.

Derom alle blinde i Landet fortæller at stærke mig om, at Tolen ikke er Van, eller Regnblæser ingen Farer har, vilde jeg dog tro, hvad jeg har sit med dine Dine. De har ikke set dem. Jeg kan ikke høste min Værdi med Hænderne i orden med Hænderne i orden. De vilde ikke, nei, de funde ikke tølle et eneste Minnit, hvis de ikke var blinde. Det samme er tilfældet med dem. Som er undervist af Herren, som har magt, at Herren er god, som ved Erfaring har haft et aabent Øje for Sandbæn, hvilken besvært dem med alt Fæltenes spildslindige Blæver.

"Jeg vil høste Bank, Mor, og ikke brenne hos dig; nu kan du høste mig for meget, du vil."

Da kom Vorerne i Øste paa Mor, og kom teg hin mig om Hassen og sagde: "Det kan være vel, min Son." En Stund efter følede han ned med

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Northwest University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal,
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

All vedrørende Redaktionen af Pacific Herald skal herefter sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster
For Hotel \$.75
For Hotel til Canada 1.00
For Hotel til København 1.00

Adresse: Portland, Washington.

Betaling for Bladet skal ske til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Raheder til Herald skal sendes fra Portland i Ugen at de næste hertil næste Tirsdag. Raheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derom Abonneerne ikke kan Bladet regelmæssigt, og derom ikke kan den på Abonnementet et forret bedes da understillet os, kan at vi kan dette derpaa.

Abonneerne skal vente to Uger paa—

Adresseforandring.
Aflittering på den "røde Tap" og Begjering om at få konse Bladet.

Vigeledes taget betragt overfor en ny Abonnement kan få Bladet.

Naa Adresseforandring fortægtes med at give også den gamle Adresse.

Det er undtaget Missioner og Deyder bedes Abonneerne værligt om at indsende sin Montage i Berjulf.

Alle Wyttelblade skal venligst om at sende Bladene til 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Det hører ikke fra sjælen at anfælle af vores Abonneer. Det er til at høre under et stort og meget unget et andet. Det hører jo ikke for Elben, at John S. Johnson indsender sin Montage under Navnet S. S. Johnson eller simpelthen John Johnson. Naa tilfælde er det næstligst for Herolds Regnskabsbøger at vide om det er en Person eller et forfalskelse. Ved Indsendelse af Montagen bør derfor komme Retra, som findes på Abonnementen.

Reisebrev.

En et Privatbrev til Prof. Dong siddes følgende:

Ombord på "Mongolia" mandag den 1de Sept., 1913.—I disse to Dage siden Miss Christensen og jeg forlod Parkland, har det gaaet med saadan hast fra det ene til det andet, at det hører ikke længere her.

Han Portland gjorde vi en uofficiel til Historia for at hilse på Venner der. Vi ned godt både i Skjernmand Hauke og Pastor Vestens hjem.

Den Historia til Seaside er det jo bare et fort Stykke vei. Dernede boede fortiden Prof. H. S. Peterson med familie, og da var det i øjende flegt. Prof. Peterson var i sin Tid lærer ved Akademiet i Parkland. Etter et fort men bugniget Ophold drog vi tilbage til Portland, hvor vi tilbragte en bugniget Eftermiddag hos Mr. og Mrs. V. B. Jacobson, som netop havde overtaget Besigelsen af Stephens Hjemmet dersteds. Mr. og Mrs. Jacobson er begge gamle Studenter fra Parkland, saa vi følte os som hjemme.

Saa videre indover til San Francisco. Då ankom vi mandag Morgen, og den døgnmedede Anledningen til at bore Hornblad. Døss vredile både Eftermiddag og Aften. Medens vi cyndede os i San Francess' boderne og i Pastor Grausberg's gæstfrie Hjem, var Indbøde tilbørgte vi også en jæderes bugniget Aften i Pastor Strandungs Hjem. Det havde vi den glæde at fås af Veljendtskab med vor muntere Nelskovle Medakter Peter O. Strandung.

P. O. N. har også i denne Storbys mange Missionærer. En af de første, og hilst på i Kirken mandag Eftermiddag var Martin Larsen, som netop var færdig til at drage over til Parkland igjen. Senere på Dagen tog vi en Tur til Verselen, hvor vi fandt Nettie og Theo. Larsen, og fortalte dem det mygte mit fra deres Hjem i Parkland.

Mandag Eftermiddag Møllen et fulde "Mongolia" lagde fra Bryggen. Dernede var der Dio og Korelse under kage. Knæbuds og Blodværter, Gissfester og Badhæller. Bogen og Hæler, soll og far, i et Circuit. I sidste Lidt som Pastor Strandung ombord med Brev fra Dr. Winkelund som ønskede os Guds Belsignelse med på Rejsen.

Rejsen gjorde derpaa far, hvang sig faste rundt i Bugten, standede saa og blev liggende. Vi vidste ikke hvad som var på Hæde, men omrent Møllen tre kom en lidt Præskebord pulsende hen til os med den enlige ubekante Generalguvernør af Philippinerne, Z. Duran Garrido,

med følge. Da færted vi, at det var ham vi havde ventet på. Det fortaltes, at han havde holdt en Tale et steds i Byen og ikke var blevet færdig i Tid. Saaledes er det at være usæd til Sur. Endog de store, stolte Sibé ventre relig til man blir færdig. Saa tilslut dampede vi afsted. Det var nu med blandede følelser, at vi nu Amerikas øyst lidt efter lidt tabtes af Synie. Vagen for denne mørke Rand er jo alt, som er os hærest på Jord.

Ta det led ind mod Norden hørte jeg mig ikke rigtig vel tilpaa. Det talte lidt formegent derude. Lænken på Kristenmod og Bugten fra Øjens og Spisehal tiltalte mig aldeles ikke. Jeg fandt Veien til min øje, og der blev jeg til næste Morgen. Men da var jeg også fælt som en Hill og har været det hele Tiden siden. Miss Christensen bastede ikke under en eneste Gang, og brugte sig joventlig er af sin Ejendomstighed.

Hældt har Vejet været ideal — blant Bis, folle Dage og usædige nætter. Jeg kan ikke tale mig mere berligere end disse stjerneløse, usædige nætter på havet.

Vi nærmest os nu Honolulu, og det er nothaa varmt. Idag er hele Mandsskabet fædt i hvidt, og de fleste af Passagererne har også luntige Sommerklæder på.

I Hornmiddag var der Gudstjeneste om bord. Pastor Campbell, en presbyterian Missionær, der er på Rejse til Asia, foretækte. Han talte over en Del af det tredje Kapitel af Pauli første Brev til Corinthierne, og fremholdt hvor vigtig det er både for den enkelte og for Nationen at have Kristus til Grundsten.

Det siges, at her er tre og femti Missionærer om bord, men der er ikke beregnet Missionærernes Begravelse. Presbyterierne er de talrigste, men her er også Medlemmer af "the Dutch Reformed Church," Methodister, Baptister, Adventister, Querester, Anatolier og andre. Miss Christensen og jeg er, saa vidt vi ved, de eneste Lutheranere. Alt, som vi hører har hørt om Missionærarbejdet i Asia og om Missionernes Stilling til Kristendommens Indkørsel, er meget opmuntrende.

Tilslut en hjertelig Hilsen hørde fra mig og Miss Christensen til vores Venner derhjemme. Hjertelig Tak for al Venlighed og Interesse, som blev os besøgt på Rejsen.

Anna M. Teutwic.

Til Læserne.

Det vi i dette Nummer optager Mathias Olsen's Døv til Mr. Ordal vil vi sige, at det er det sidste, som vi agter at optage i "Herald" om denne Sag. Vi har intet imod, at vederhæftige Mænd udtalet sine personlige Meninger om Land og Miljø o. l. men det er vel et Spørgsmål, om "Pacific Herald" vil fåne sine læsere bedst ved at aabne sine Spalter for Diskussion af denne Sag. Den ene Jones bedst om et Sted og en anden om et andet Sted. Uden derfor at ville lægge os ind i Sagen selv, vil vi anse detis for naf.

(Red.)

Fra Vort Virkefel.

Tacoma, Wash.

Gudstjeneste mandag Hornmidag Møllen 11 på Engelsk og om Aftenen Møllen 8 på Norsk i Vor Freliers Kirke, South 3 og 17de Street. O. J. Ordal er Menighedens Prest. Søndagskole og Bibelflosje kl. 9.30 Form.

Spindelforeningen møder i Kirkehuset Hornmidagstidspunkt Tirsdag næste Uge, den 9de September Møllen 2 Eftermiddag. Mr. Thorvald Johnsrød, 521 So. 61 St. vil da præstere. Der ventes et stort Fremmøde.

Det regulære månedlige Menighedsmøde i Vor Freliers Kirke holdes om Aftenen den 8de Oktober. Mødet begynder kl. 7.30. Efterom man har gjort fra sig de Forretningssager, som foreligger, vil man overgå til Behandling Vorreforhandlinger. Det samme, som har været på Listen er Vorre Besiddelsesstrøjer. Menigheden vil på denne Maade gjøre sine Møder interessante og interrige. Det vil give alle Menighedens Medlemmer god Anledning til at tage Del i Vorreforhandlinger. God give, at mange vil komme til Møderne og tage aktiv Del i disse. Det er at høre, at mange unge og gamle Mænd og kvinder, som før ikke har været tilstede ved Menighedsmøderne, nu vil fås være ved til at være med.

Lørdag den 27de September blev følgende vætere af Pastor Ordal: Mr. Walter Day og Martha Anderson, blev viet i deres fremtidige Hjem 11½ So. 6 St. De er begge født i Norge. Tilslutte var Dign Bjørklund og Ole Weis. "Herald" lykkes til de Nogistte.

Om Aftenen Kl. 8 den 27de Sept.
førerdes et festligt Brøllup paa Hotel Samson. Da blev John Danielsson og Miss Helene Larsen ægtevist af Pastor Ordal. Vielsen udspores paa Norsk i Overvar af omtrent 50 Gjæster og Skægninger. Miss Clara Danielssen var Brudepige og Hans Angebrights Brudegåvend. Efter Vielsen bankedes den store Forsamling ved de bugnende Vorde i Hotelslets Festsal. De Røgister også bøssette sig ved Dockton. "Herald" ønsker dem et langt og lykkeligt Samliv.

Ungdomssoreningen Luther Guild vil holde sit første regulære Møde torsdag Aften Kl. 8 i Vor Frelseres Kirkes Konsamlingssal. Der er forberedt for et godt Program. Ungdom er venligst indbudne.

Kvindeforeningen paa Østheden munder torsdag Eftermiddag hos Mrs. J. A. Berg, 3412 So. D Street. Det er at høøre, at mange vil komme til Mødet.

Vest Tacoma, Wash.

Gudsstjene for Juniorsuels Quærle Menighed Søndag Formiddag Kl. 11 i H. Rafnes Hjem, 4618 N. 18 St. Søndagskole Kl. 10. Alle er venligst indbudne.

Denne Uge har man begyndt at grave ud for Basementet til den nye Kirke. Ved med os, at dette foretagende måa blive til Belsignelse for vor Folk og for vor Kirke. Vi behøver al mulig Hjælp og Støtte.

Presens Adresse er nu 3920 No. 26, St., Tacoma, Wash. Straks efter at vi var sluttet ind i det Hus vi havde, så vi efter Ordre til at flytte, da vi ikke kunde leve at leve der et helt Aar. Der var andre, som vilde leie der paa et Aar og mere. Men samme Dag, som vi fulgt paa et andet Hus, kom der Besked om, at vi måtte være bort vi vor; men da var det forsent. "Ja, somme Hjælper er flige."

Syd Tacoma, Wash.

Gudsstjene Søndags Aften Kl. 7.30 i Kirken van Warner og 62 St. Søndagskole Kl. 10 form. Flere Søndagskolelærere trænges. Etter Folk, hjælp til, at Søndagskolen måa blive saa god, som det er mulig at få den, og meget kan gisres; men alle må være med. Læs og bed med Børnene i Hjemrene. Belsignelsen vil ikke udeblive.

Parcland, Wash.

P. C. A. aabende sit nye Skoleaar den 23de, som besjændt. Pastor Ordal holdt en kraftig Tale om den kristelige Opdragelses Vigtighed. Past. Harstad henvede nogle Ord til Vorere og Elever og indbød dem til flittig at gisæ Brug af Menighedens Goder.

Et gammel Elever er følgende tilstede: Esther Andersen, Edward og Melford Arntzen, Guy og Norma Gordon, Edw. Bosse, Delo Carpary, Britha Erdahl, Fred Fossen, Grace Hamner, Gaard, Lydia Greibro, Mile Hamner, Ingwald og Theander Harstad, Harold Hong, Anna Hadness, Martha Howem, Zettie Jacoben, Martin Larsen, Oscar Lee, Julia Nederlee, Arthur Ness, Myrtle og Neuben Olsen, Karen Rymning, Sivert Saeter, Gust. Sjervem, Gust. Storaasli, S. T. Lyse. Delt er nu ankommen 71. Mange flere ventes i en nær Fremtid. Holder det frem som det stueret, vil dette bli et af de heldigste Aar i Stolens Historie.

Prof. N. J. Hong har været paa en Tur op til North Yakima i Stolens Interesse.

Miss Annsen fra Silvana kom selv ned med sine to Brodre, ligeledes Mrs. Arnet fra British Columbia med sin Datter.

Past. og Mrs. P. H. Dahl fra Gayville, S. D., er paa Besøg hos P. C. Larsens.

Miss Elizabeth Larsen, Graduate fra IJor er nu i freshman klassen ved Whitworth College.

Lørdag Aften havde Ungdomssoreningen en Modtagelsesfest for at aksle de nye Elever ved P. C. A. Funde bli kjendt med Parclands Ungdom. Der blev Poteter og "Wieners" stegte ved Vaal utenfor, hvære fil mon Rager og Klædes i Kirkens Basement. Et fort Program gaves også tilbedste. Miss C. Sættemen delstamerte. Miss Theodora Alissen spillede og en Pigelkvartet sang. Alle glæder sig gjenynlig, og vor Ungdomssoreningen meget taluemmelig for Aftenunderholdningen.

Prof. Drotning har energisk begyndt sit arbeide for Musik ved P. C. A. Et Musikkorps er begyndt, en Klasse i Sang, Kirkelor er organiseret og snart kan ses et Orkester oprettet. Prof. O. Bull fra Tacoma har også begyndt en Klasse i Violinspil.

Miss Alissen har tilbuddt sig en

Gang om Ugen at gi Undervisning i Sang frø ved Varshjemmet. Tilbedes skal hun frø gi Musikkundervisning til et Par af Pigerne der.

Miss Clara M. Annsen fra South Bend tilbragte en Del af sin Ferietur hos Beauer i Parcland. Miss Annsen graduerte for flere Aar siden fra Akademiet Stenograffiske Skole og harer nu en meget god Stilling i South Bend. Nærend hun rejst tilbage subskriberede hun \$100 til det nye Gymnastiklokale. Det samme gjorde også Amalia Harstad. Miss Sonja og Amalie Storaasli lever hver \$25.

Miss Christine Basie besøgte Beauer ved Stolen Lærdag og Søndag.

Atter er en af Parclands Døbere gået til sin Høje. Ole H. Greibros døde i sit Hjem efter et længre Sygeleie. Af døde kom bid fra North Valota for omtrent 10 Aar siden. Greibros var en sjeldent Mand i mange Henseender. Når besjæd hon dub Ajendstab til og Indsigt i Guds Ord som han grundede da Dog en Rat. Han var stor Ven af Kristelige Stoler og var en stor Hær for Menighedsstolen, for hvilken han altid var villig til at offre sin Tid, Kraften og Midler. De som besøgte ham under hans sidste Sygdom måtte fornemme og gese sig over hans Frimodighed og Tro. De, som kom forbi ham, gik selv bort tilstede og belært. Han stedtes til Høje Tirsdag Eftermiddag under stor Deltagelse.

Bashon, Wash.

Missionsfest. Irdie Søndag i September holdtes Missionsfest paa Bashon. Pastor Eger fra Seattle holdt Festpræsenen. Et stort Offer blev lagt paa Alteret.

Ballard, Wash.

Den fjerde Søndag feiret Ballard Menighed sin Missionsfest. Prof. N. J. Hong fra Parcland var Dagens Prædikant. Offeret beløb sig til ca \$14.00.

Port Madison, Wash.

Pastor A. Sandmel, som midlertidig har betjent Spokane Menighed har antaget Hald til Port Madison Willers Bay, Island Lake og Terceton Menigheder. Pastor O. Hjelmes forrige Hald. Pastoren ventes at holde sin Tiltrædelsespreden i Port Madison Menighed Søndag. Han flytter her til i disse Dage.

California Specialkonferens.
møder om And vil i Pastor E. S. Belgums Menighed, Oakland, Cal., fra den 21de til og med den 28de Oktober 1913.

P. Vorup.
Sekretær.

Spokane, Wash.

Past. O. A. Preus ankom den 5te Sept. fra Minneapolis til sit nye Hald i Spokane. Den 7de blev han indført som Prest i den norske Synodeforening af Menighedens forrige Prest, Past. Sandmel. Gudsstjeneften var vel besøgt.

Grindforeningen mødte den 11te Sept. hos Mrs. A. Smitson. På dette Møde blev det besluttet at holde en "Idle and Supper" i Kirkens Værelse den 10de Oct.

Den nye Prestebolig er meget pen og bugelig. Den er i "Bungalow" stil og kostet omkring \$3,000, og ligger bagom Kirken paa hjørnet af So. Chandler og 3rd Ave.

Arlington, Wash.

Mr. og Mrs. Ole Wonnebo optoges som Medlemmer i Vor Frelseres Menighed Søndag. De har nylig flyttet fra Everett hvor de har tilhørt vor Menighed.

Mr. Rederlie og Datter fra Brynne kom helt ud til Camano Søndag til det store og vellykkede Ungdomsfejre som der holdtes. En stor Ungdomsfest fra Silvana var også tilstede. Alle som var tilstede ved dette Ungdomsfejre siger som en, vi havde en bugelig Stund og Fuldt derude skal have credit for at tage godt Pas paa sine Gjester. Vi vil længe huske dette bugelige Maade.

Bed siden af dem som nærmest ferrige Uge er også Rederliesstreng som kom reist til Parcland paa Skoleaften. Mange flere vil reise næste paa Høsten.

Sidneb Johnsen fra Arlington som jordbrænde sig nemt i Baar er nu i pas at han kom gaa paa Krydser og sin eneste God.

H. G. B.

Forrest.

Et Fernbanetog for oifsted mod næsten hundret Gart. Det var en Dreining af Veien lige forud, og Toget var noget forsinket, dog havde Kondusfæren Haab om at komme sikkert frem. Bludsig kom et Lokomotiv tilbage, i næste Sieblif var der ei Sammenstøb. Et Steig, en voldsom Rystelse og 50 Sjæle var i Ewigeden. Det var Nogen af, at en Døvrefør kom lidt „forrest.“

En dødsdømt Konge blev ført ud for at henrettet. Han havde fået et Mennekehed, men under Omstændigheder, som nåede ham dertil. Tuinber havde undertegnet Ansigtsbogen om Officelle af Dødsstraffens Auldbordelle, og dog var ingen Beskning dertil indslæben.

Det sidste Sieblif kom. Jængen tog Plads på Faldbrettet — et livs Liv Legeme svang i Winden! Nu i samme Sieblif kom en Rutter tilbage; hans Hest var bedreget med Skum. Han bragte et Vraadningebrev, men det var nu til ingen Nutje.

En saagedhjem ufuldig Mand døde en Hjælpehedsfuld Død, læne fordi et Hr. gik nogle Minutter for langt, og deis Hiermand kom „forrest.“

Sædledes er det alfor ofte i Livet. De bedste anlagte Planer mislykkedes fordi en eller anden er kommen forrest.

Der giles Mennesker, som gjerne vil udrette noget godt, men altid forseiler sin Hensigt, fordi de ikke passer Tiden. Der findes andre, der ifødestjor først at have „Guds Hje og hans Retfærdighed.“ joget Verdenes Unit og Glæde faalange, indtil Den gråber dem og de umkommer i deres Synner, fordi de opstætter et højt Gud, indtil det er „forrest.“

Læser, giv dig selv det alvorlige Spørgsmål, om der ingen Åre er her, at du hører til den Klasse?

Der er Dusender af Sjæle i Selvne, som kom der, fordi de dørviste enker Tanke på Ewigeden, indtil det blev forrest.

O, det er førgældigt at tempe mod at der er mange nu, og der vil komme flere af samme Grund! Gud giv, min Ven, at det ikke måtte blive saa med dig.

Præmietilbuds.

Den, som inden 1. November 1913 sender os 12 nye Abonnenter paa Herald, vil komme Præmie fra et prægtigt amerikafløj eller noget Fløj. Fløjet, der er 8 fod langt og 5 fod bredt, er syet af godt, sterkt Tø. (cotton bunting), med faste Strøjer, som hæler både Sol og Regn. I Handelen kostet det fra \$3.00 til \$3.50. Grundejere, Ungdomsforeninger eller andre Organisationer, der ønsker et vaffert og durabelt Fløj for festlige Anledninger, burde benytte sig af dette beredelses liberale Tilbuds. Send alle Bestillinger til „Pacific Herald,“ Portland, Wash.

THE MUSICAL DEPARTMENT
OF THE

PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTITION—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.
Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehjem Parkland Wash.
Baalson, H. E., Sylvan, Wash.
Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Se-

attle, Wash.

Belgium, E. S., 223 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4256.

Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Borup, P. Cor. A & Pratt St., Eureka, Brevig, T. L., Teller, Alaska.

Brevik, G. L., Genesee, Id., Route 2 Box 30.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash.

Eger, Rev. O., 4026 Wallingford Ave.

Seattle. Phone North 2823.

Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.

Foss, L. C., 1619 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Grönberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.

Hanson, G. A., Potlatch, Id.

Harstad, H., Paradise, Wash.

Phone 7884-J-3.

Hellekson, O. C., 810 No 2nd St., No. Yakima, Wash.

Hendriksen, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Ingoes, O., Pt. Madison, Wa.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Belligham, Wash.

Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P., 417—29th St., Astoria Oregon.

Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.

Sandmel, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.

Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Skovhovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

White, A. O., Silverton, Oregon.

Larsen, P. T., Bæstyrrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Leknes, Andrew L., Kasserer for in dremissionen i Pacific District Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.

Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.

Otteson, O. C., Portland, Ore.

Pedersen, Rev. N., 1267 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.

Pruett, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.

TIL LAND SØGERE.

Jeg har en lang Liste af Farming Land til salgs i Partier fra 5 til 400 Acres både opdyrket og uryddet.

Jeg har Frugtfarmer, Dairy Farmer, Urte Farmer og Stock Farmer, til laveste Market Priser. Det vil være til Fordel for dere at korresponde med mig enten de vil høre, høre eller sælge Land, eller høre eller udlaune Peage.

HANS E. KNATVOLD

322 Provident Bldg. Tacoma

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Mænd.) Venez, billige Børreljer for Rejsende, 291 1-2 Grand Ave., en Blok fra Hawthorne.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, udeler gratis Andagtshæft, kristelige Fortællinger og Sangs. Isap udelt 1,500,000. Vær med og delta i Arbeidet.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

KACHEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Kr. Asia Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 4315

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York. Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampakibsliniens Agenter. Men Dampakibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, hør man helst telephone til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Huscis Dfr. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Ben Olsen Co.Plumbing
and HeatingMain 282-A 2302
1100 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITILSEN

Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHERSunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Luther College
En fristelig Skole for gutter.
Forsært College Størhus

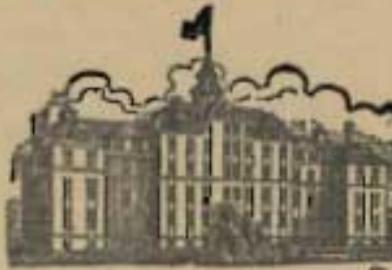
Forsært Preparatory Størhus
Forsyne Lærere — Grundig Undervisning — Samvættighedsfuld tilførsel — Sund Beliggenhed — Gode
Befindeligheder — Villigt Døphold.
Graduenter fra oversjældie Afslutninger og High Schools optages i
College Department, først i Tuition, som indbente høed de længler i
Kørf og Latin. — Anledning til
Undervisning i Sang og Musik,
Søgning, Skrithand og Tegning.
Send efter Catalog med
nærmere Oplysninger og Uetingelser
G. R. Vensø, Bestyrer

Decorah, Iowa.

PARKLAND MEAT MARKETH. Berger, Proprietor
Dealer inFresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold

Phone Main 7843-R3

Etst hem som overerer i Øerolh

SCANDINAVIAN AMERICAN**BANK**of Tacoma
ASSETS OVERTO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific4 Procents særlig Renten
Bøger vi til Sparpladskund to Gange
om ÅretBegynd nu mod \$1.00 eller mere.
J. H. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.**The Pacific Lutheran Academy
AND
Business College**Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de September.
Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial Branches, and Music.

Prepares thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for Foreigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months \$180.00, eighteen weeks \$15.00, nine weeks \$10.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.**Norsk Begravelses Bureau****P. Oscar Storlie**Medlede Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Dameassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT**DENTISTS**

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.

Ole R. Lien Harry B. Selvin

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udlydes nedenfor

M. 7314 1101 Tacoma Ave

Berglund Bros.**Kaffehus**

Brænde Sort Kaffe 1 Byen med Fløde, Søkket og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

John Holleque W. R. Thomas
**PARKLAND MERCANTILE
COMPANY**Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hoy, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.**S. T. LARSEN PHARMACY**17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wa.

JOHN THOMPSON

1822 South K St.

Cleaning, Pressing and Repairing
done more reasonably than any
place in Tacoma. Work guaran-
teed. Will call and deliver work.
Telephone Main 5*****St. Johns House.**Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Prop.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntson**NORSK ADVOKAT**

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 Et. 4 Siftm. Om
Søndagene Høje Aftale
Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma, Wash.**Dr. C. Quevli**

Behandler Rygdomme i

Bren, Næse, Hals og Bryst.

Kontortid Kl. 1—6 a. m.

Mandag, Onsdag og Lørdag også
Kl. 7—8 a. m.

Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYBLIN
Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 8:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 400
Residence 924 No. 1 St. Main 525
House calls made preferably outside
of office hours.

J. W. RAWLINGE, D. D. S.
H. D. RAWLINGE, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
Tandlæge
507 Realty Bldg.
Telephone Main 5195
Tacoma, Wash.

Det til sidesatte Barn.

Gatti.3

Georg tog sig en Stol ved Siden af Møderen. Vor Jomme Blaade, lem man af og til engeligt liget paa en fremmede Ben for at se, om han urefugt har Den temt andes Mønster. Saaledes spredede Møderen med Glæde efter sig Hjerte Døs. Det var den hemmende som var. Georg hørte et Hjertet Bestemt bonis Djæle var i Orden. Snart da han hørte det til, stoe, hold jeg se dig Hja ihjert?“ begrundte han endelig. Tøret var Zoorer. Folgerimden fortoldt, at det nærmeste fonske til Hjælpedjæler over hende og hendes Mand. Han løb hurtig, men hørte hende et Grende tids, gil og kom ikke igjen. Nu forhørte Møderen ham om sin israelige Skæbne, om Karis glimrende Begyndelse og uheldige Ende. Hun hængte heller ikke for ham, at hænkes og hæns lille Dømme også var gæret fulgt. Hun var bange for, hvoreftersom han ville synge denne Ujærtethed. Men han sagde ikke rolig og trøstede hende: „Et de 600 Daler talde, kan er Hunde Djæle endnu tilhænde. Hvis du giver mig Gellen, kan jeg emovere os alle, når du træffig.“ Om Gjæstebidning kom hans Brore Borlegten trædte hen ind. Det var det vanligste at ville den Flotte. Hans helse tilhørte vor heller ikke mere Hiller hertil. Borlegten var gaarde ud af Knutperne paa Brodden, de havde som Arbejdere paa en afslørdet Brobro. Etterne streg med vaben Mund over Kjærlighed. Mødet mellem de to Brødre var lidet hjerfelskt. Snart rustede Georg i Warlen med Geværets Verjægshed og tankens krenkelige Ordreden mod Møderen. Det Tal endalte han ikke med et Ord. Men Karl forsvarede sig med sine Vindrunder. Han mættede ikke Vibet. Det findes hænde den bedste, at han gif lidt tilbage, men han funde lage sig al liges. Hænde man da endet i Verden end de glade Tage? Et inde dem var Livets Vidom. Da det moutte en gjære, hvis os han var fuldig. — Du har vel al et til hærgtet de forude Ulljee, for de blomstret, du også, Gottlieb? Du var du sifert født, hvoreftersom de ejendom dødesfødt, hvoreftersom der var hæmper Blæmper af Blæm over Mønster. Saaledes togte dem at hæder man en Warf eller Parce under Blæs Wor, der ødelegger de valtre Uller, som Blæs har flest brengelære end Salomon i af hans Verlighed, næller sit under sit egen Blæm. Jaest ingen skal opsluge deres Little Gaardherlig. Saaledes gjør også visse folk. Noar de en Stund har læst et Dagbrevser

lis og er hulne rigtig vel i det, han
fan det ikke undgaaes, at en eller an-
den taper fat i dem. Da kommer de
tætt med sine Grundlægger og An-
hængere. Men disse Grundlægger
var bearet, efterat de begyndte paa
det sunderlige Dø. Det er blevet deres
Principler at leve flit. Det at mangle
Ligestem: de glemmer sig i sit eget
Blam, affurat som Raddiken. Sigs-
set det med stort. — Georg blev
nagle Tage hos im Broc og under-
ligue noie Tingraes tilstand. Om-
tider færeslog han ham fulgende:
„Hos du vil overvej dig og drifte
flittig og kredslægs paa med-
Tænkbarer. Hvis jeg understøtte med
50 Daler. Du skal have denne den-
igen, naar du vil. Jeg hører in-
gen Lærmin. Den eneste Værlighed
vil være, at J behandler Mor or
dømtlig og ikke lader hende ilde nu-
gen Hul.“ Karl tog de 50 Daler,
krammede det Verktøj, han havde veng-
for, og aarbeidede meget flittig de for-
ste Hver. Georg tog etter Lærestedet
hos sin gamle Mester, der aldrig i si-
ne Leveleje havde haft joa dogfug-
en Svend. Men denne Tingraes Til-
stand holdt sig hos Vinteren over.
Der var ikke Materiale var opbrugte,
hvorfor han ogsaa miste sy Fortidensagen.
Den vilde Tage paa Borg bo et, der
mældede med fligt. Men denne næ-
de hører vel i Grindring fra gennem
Dø. Om mad fantante Pouas han-
de Karl, jas Barer. Men det hørde
han ikke. Aarbeidet han ikke stat, og
det var Medstid efter det andet vaa-
trode til Grindringen ejer til andre
Mester. Georg lot, at han hande-
lært hos Pouas rid af Vandret. Mo-
derens Gaar var ikke blevne bedre.
Han aarbeide ikke at le paa Glendia-
leben paa lid perr Hold. Da han
nu kom, IT hav sig aalder en Ton-
bergh, raffede sin Elsker og gis-
te sig lærdes. Han ville lage Arbeide
i Kærligheden, for derken al under
Helle Kærligheden. Den næste Dag
faldte han rejs. Dog, blad vild-
et anderledes. Georg havde i sin
Mesters Tjeneste leveret Arbeide til
en Culierjæger, der viste hos en
tagt i Kærligheden. Ansigtetten var
overordentlig tilfreds med det. Ti-
ket Blags Arbeide fundtes her ikke
hos hingå i Boen i huse Boen.
Nu hørte Culierjægeren, at Blaffer
være assid. Etter den Dag, han
faldte ringe, fandt han Bud efter han
og bad han Miss Kærlige. Allor
faldt niste han, at Pouas Hulde ind-
rettede sig et godt Verktøj i Sabrefaffen
Den funde han Arbeide auf i de
mælde vor et halvt Jar. Georg tog
imod Tilduet, fikke de Medstider
hun behøvede, og gif frøftig hei. Han
sift ogsaa et lidt Verrelle i Sabrefaffen

Alt gif udmerket. Fabritien leverede
jeg selv og ønskede en stat, jeg
skulde gøre Georg tilhørende. Det
gør altid meget mistæss ved en slik
Fabrit, især i Vogundiesen, og den
for var det højt opfældt at have en
dogtig Arbeider på selve Stade.
Hun blev der et helt klart, og da Gi-
ren, en Adelsmænd der på Egne
hende bagede en ny Fabrik, sit Geor-
grafs jaende Ansettelse der. Da
var han arbeide naf og god-
vær. Han understøttede troldgå-
bar; men det hoffedes ham tillig-
vel at lægge op en ganske pen lidet
sum. Rigtsind var han samme
tid van Raat med sin gamle Mester
for denne vidte gjemte beheldt han
som Svend og selv droget Rote
lejre Dogtighed. Nu var denne Pia
tilintetgjort, og derfor sag Mesteren
hjem til Georg, som al denne til-
mest huede komme i hans hus. Da
den sidste Fabrik var kommen i ge-
gen, vilde Gieren stille ham en
lignende Ansettelse hos en Sieghus
af sig. Georg taffede ham for han
venlighed, men offlog tilbukdet, „Ja,
er jeg 30 år gammel," sagde han,
„således jeg nogensinde begyndte vo-
ren egen Hoved, først det blive nu." Da
uden hende han ordt af Mesteren
Rigtsind brænde han en Styttie
ham; men han boede fremdeles hos
sin ældste Søn, Georg, havde no-
fældt for at han tid til at bege-
bende, og han maaetede ständig de
Stikville for den nye Mæleborg
hos henvade findet sig. Derfor in-
ledte Georg Ansigting om at blive
Mester. Han var hændt som en lille
Arbeider, og man målte, at han er
dry vilde holde det offentlige
Burde. Helt vidste ejtan, hvad han
havde gjort for sin Mør og sin Bes-
stort lagt, inden lang Tid vor han
Mester.

* * *

Vige ved Verien til Byen, da
hvor Beien går til Micheliebe
træffet en farvælg Skade sig lang
Waden til den modsatte Port. De-
legningerne er meget daartig, og på
hne Steder mangler den græs. Da
er sjælden, at „fine Holz" fører de-
lejnum. I dette Stræg ligger
ommitt Vertaus, som hedder „Po-
hornet." Det er en lang, lav By-
ning, hvis forside vender ud mod
Waden. „Pohornet" sag ud som
Sælerede, hvor Spurvene har
hædt Fostelapromata. På den ene
Side af Dovedbugningen stod et Hj-
med en næste slo. Bagvedne hæfted
Færdingsvefs, og en af dem var
sælet ind af bare Wibe. Bagboen
gør vor i en endnu daartigere Æ-
jathing. Glevliden af Gjætver-

det var en kristen stolinde, som levede sammen med en Jøde, uden at være gift med ham. Det var sjælden Hjester i huset ingen sag ved det, uden Stredderherlunde. Van Deren hold dog ikke, som jeg har joet et andet Sted: „Mudenhærens penitentielle Rætning,” men fort og godt: „Stredderherborg,” til og med tilg. at man ikke kunne løse det. Understinden gik det temmelig vilde til i „Vesthornet.” En sted som en besjæulet Svend ud herfra. Hatten flogt blev han staende for at tempe efter, hvilken vej han egentlig skulle gå, naar han vilde hjem. Da han pludselig såen hovedet ud af den holvænde Dør og brælede han hurtigt ind i Peters Samtlighed, at han sprang højt i Veinet og blev øden af bare Sværl. Det var ikke andet da Gottlieb, at det hverv dengang var prædike for Folkesæterne, thi i Mælen fandt de ikke, og Hjør og Søn var jo Berg i Berg. — Det i „Vesthornet” varmed Georg lejet sig Svær og Ammer og desuden et gammelt Hus til Berstads. Han mactte lidt, thi i den bedre Del af Byen var Husleje uoverkommelig, og der var desuden ikke hus af lao for en af hans Profession. Hus hørde inder indretning. Zaas som han til Moderen og spurgte, om han ville stolle til ham og stelle Ørket for ham. Svær kom med spændende Ord om Glæder, han overførte Solen eller Månen Himmel, og hvor Blæsene havde stilt op Brølagningen. Men Geetrad beratalte sig ikke længe. Dendes ha Fiendte var nuart blittede ind. Deltig han det ud i hendes lille Stue, men rent var det. Nu fog de sat paa Arbejdet. Georgs hænde var ikke kladd til at holde Svend. Han ville ikke begrade hert, han havde Broderens absurde Eksemplar at se på. Og dog var det nemligt for han i mange Ting at grise sig uden Øjne. Når han for Eksemplar holdt det glærende Kern paa Ambolten og vendte det, fandt han ikke kemiidig hænre. Da kom Moderen til: „Du, Georg. Hjort har jeg altsi joet Jar gjøre. Undertiden komrede jeg for Moros Skab. Du vil jeg gjøre det for Nitvor hos dig.“ Og det gjorde hun. Den hjort selv: „Oste, naar jeg fad ved Ambolten og vendte det glænde Kern, sat det mig i Øjet at kvar næsse Mor; hun havde lagt sig til Jordland hem en anden Svend og benævde ist al ole Græster var Kernet. Wangen bøng gif det han ind paa mig, at jeg ikke fandt hollib Tætterne tilbage.“ Herat folt ikke lidde han se, hvad han havde for en Svend, døffede hon Vinbært, der var lidet mat for, men et Jordlerde.

G. Scattini